

המשפט

כרך כו

עשרים שנה לחוק החברות

כתב עת לענייני משפט
בית הספר למשפטים ע"ש חיים שטריקס,
המסלול האקדמי המכללה למינהל
כסלו התשפ"א, דצמבר 2020

המשפט

יושבת ראש
פרופ' ארנה בן-נפתלי

ועדה מייעצת
פרופ' יפעת ביטון,
פרופ' יפעת הולצמן-גזית

עורכים
ד"ר לימור זר-גוטמן, ד"ר עידו באום, ד"ר איריס סרוקר

עורכות משנה
שהם כפיר-מכבוש, רולא חליחל, ליאור אלונה גולדמן

עורכת לשונית
דבורית הרכבי

חברי המערכת
צאלח אבו עמשה, שקד אביטבול, ערן אבנר, עמית אסייג, ירין ברזילי, נימרוד זילברמן,
שחר חורי, ליאור יוגב, דין כפרי, רפאל מכלוף, אריאל עובד, ירדן עידן, עומר עינתי,
יונתן פישר, סתיו שבת, נעמה שגיא, ליאת שלומי

אופן הגשת מאמרים למערכת:

המעוניינים לפרסם בכתב העת ישלחו מאמר עד 10,000 מילים ברווח שורה וחצי. עליהם להיות נכונים לקבל הערות המערכת ולהחזיר התיקונים לפיהן תוך זמן סביר. עבודת המערכת תכלול קבלת חוות דעת אנונימית של קורא חיצוני ומחקר ביבליוגרפי של חברי המערכת בנושא הרלוונטי.

יש לשלוח את המאמר לכתובת המייל של המערכת, רצוי בליווי הסבר על הנושא והכותב/ת. מיד עם קבלת המאמר יישלח לכותבים אישור על כך. על המאמר להיות כתוב בתכנת word לפי כללי הציטוט האחיד בכתיבה משפטית (2012), הנמצאים באתר האינטרנט. פסיקה שלא התפרסמה ברשומות הרשמיות של הפד"י יש להפנות למאגר נבו.

כתובת המערכת:

כתב העת המשפט

בית הספר למשפטים ע"ש חיים שטריקס, המסלול האקדמי המכללה למינהל

שד' רבין 7, ת"ד 25072

ראשון לציון 7502501

דואר אלקטרוני: mishpat@colman.ac.il

אתר האינטרנט: hamishpat.colman.ac.il/

דף הפייסבוק: facebook.com/hamishpatlawreview/

כל הזכויות שמורות

לבית הספר למשפטים ע"ש חיים שטריקס, המסלול האקדמי המכללה למינהל

ISSN 0792-8068

סדר: ענת זקון

נבו

תוכן העניינים

7.....	דבר העורכים.....	לימור זר-גוטמן, עידו באום ואיריס סרוק
13.....	מחשבות על הכוונות והיישום של חוק החברות בחלוף עשרים שנים – שיחה עם דוידה (דידי) לחמן-מסר	עידו באום, ליאור אלונה גולדמן ורולא חליחל
37.....	הנחות היסוד של חוק החברות במבט לאחור	אוריאל פרוקצ'יה
57.....	לא עוד מועדון לגברים בלבד: חובתם של המשקיעים המוסדיים לקדם שוויון לנשים בדירקטוריון	מיכל אגמון-גונן
111.....	"מה עשה הכסף שלנו היום?" (חוסר) שקיפות בהצבעות הגופים המוסדיים באספות כלליות של בעלי מניות	עידו באום ועדי ארן
141.....	עשרים ומאה שנים לשאלת תכלית החברה – הצעה להתאמת סעיף 11 לחוק החברות לעידן התאגידי המודרני	עלי בוקשפן
181.....	תכלית החברה על ציר חדלות הפירעון	איל בן זקן
237.....	דיני החברת בישראל: משיח של תכלית לשיח של חובות ואחריות	רונית דוניץ-קידר ועופר סיטבון
265.....	בעלות מבוזרת, שליטה ושיתופי פעולה בין גופים מוסדיים במינוי דירקטורים	אסף חמדני וקובי קסטיאל
309.....	חובות אמונים, חובות זהירות ושיקול הדעת העסקי של גופים מוסדיים	דב סולומון ואופיר ויצמן
337.....	"החזקה" ו"רכישה" בחוק החברות	ערן רוזמן
ביקורת ספרים		
361.....	תכלית החברה העסקית – הרהורים בעקבות ספרו של יוסי רחמים "אחריות תאגידים כלפי ציבור העובדים"	אודליה מינס

דבר העורכים

לימור זר-גוטמן, עידו באום ואיריס סרוק

הרעיון לחוברת נושא זו התגבש בחלוף עשרים שנים לחקיקתו של חוק החברות, התשנ"ט–1999. חוק זה החליף ברובו את פקודת החברות המנדטורית שנהגה בארץ משנת 1929, מעת המנדט הבריטי.¹ החוק החדש אושר בכנסת בשנת 1999 לאחר עבודת חקיקה שנמשכה כשלוש שנים, והוא מבוסס על המלצות ועדה ציבורית בראשות פרופ' אהרן ברק.² מאז נחקק, תוקן החוק לא פחות מ-33 פעמים כדי להתמודד עם שינויים כלכליים ורגולטוריים במשק ובעולם. המעבר מפקודת החברות לחוק החברות החדש בוצע על רקע התפתחות דיני החברות בעולם המערבי והודות להכרה כי פקודת החברות המיושנת נשאה בעיקר אופי ארגוני.³ הצורך בתיקון עמד לנגד עיניו של המחוקק כבר בשנת 1949, עת מינה שר המשפטים דאז ועדה לתיקון פקודת החברות, בראשות השופט צלטנר. הוועדה הגישה המלצותיה כעבור ארבע שנים וראתה לנכון להסתפק בתיקונים בדין שחל באותה עת.⁴ ארבע שנים מאוחר יותר פרסם משרד המשפטים הצעת חוק חברות חדשה, שאימצה ברובה את המלצות ועדת צלטנר. בשנת 1962 מונתה ועדה חדשה לבחינת חוק החברות, גם אז עמד בראשה השופט צלטנר. דו"ח הוועדה הוגש כעבור שלוש שנים, אך המלצותיה לא היו שונות מאוד מהמלצות הוועדה שקדמה לה.⁵ בשנת 1974, אהרן ברק, אז פרופסור בפקולטה למשפטים באוניברסיטה העברית, הגיש טיוטה לחוק חברות חדש ומקיף. פרופ' אוריאל פרוקצ'יה הכין בהמשך הצעה לחוק חברות חדש לישראל, וזו שימשה בסיס לעבודתה של ועדת ברק, אשר הגישה המלצות למתווה חקיקתי חדש ומקיף.⁶

על החשיבות שבייסוד דבר חקיקה מקיף, מודרני וכולל עמד אהרן ברק בספרו מבחר כתבים:

"המבקש לדעת תשובה לשאלה בדיני חברות, אל לו להיטלטל בין דין חקוק שאינו אלא מסגרת בלבד לבין דין פסוק הממלא חורים שהושארו בכוונה

-
- 1 אוריאל פרוקצ'יה דיני חברות חדשים לישראל 7 (1989).
 - 2 דברי הסבר להצעת חוק החברות, התשנ"ו–1995, בעמ' 2, זמין ב: www.nevo.co.il/law_word/law17/prop-2432.pdf. ראו גם יוסף גרוס חוק החברות 56 (2016).
 - 3 ראו דברי הסבר להצעת חוק החברות, לעיל ה"ש 2, בעמ' 3.
 - 4 שם, בעמ' 4.
 - 5 שם, בעמ' 4–5.
 - 6 שם, בעמ' 5.

למילוי על ידי הפסיקה. מן הדין לעשות ניסיון לחבר דבר חקיקה שישאף לתת תשובה לכל הסוגיות בדיני חברות המתעוררות. השיטה הקיימת, לפיה חלק מדיני החברות מצוי בדבר חקיקה והחלק האחר בפסיקה אינה רצויה כלל.⁷

כפי שמתברר מהמאמרים המתפרסמים בחוברת זו, משאלת ליבו של ברק לא התמלאה. עם זאת, לא ניתן להפריז בחשיבותו של חוק החברות החדש. חוק החברות משנת 1999 מסדיר את ההתנהלות המהותית של חברות פרטיות וציבוריות ומהווה כיום את הציר המרכזי של משפט התאגידים בישראל. החוק מעוגן באוטונומיה של הרצון הפרטי, ונקודת המוצא של החוק נעוצה בקיומן של האישיות המשפטית הנפרדת, זכות ההתאגדות של היחיד ועקרון חופש החוזים, בעיקר בכל הנוגע להתנהלותן של חברות פרטיות.⁸ חשוב לציין כי לתאגידים השפעה על חיי הכלכלה במדינה, זאת לצד השפעה חברתית ואתית. בחלוף השנים הלכו והתפתחו תפיסות הרואות בתאגיד אחראי על רווחת עובדיו, לקוחותיו, איכות הסביבה והציבור בכללותו.⁹ יפים לכאן דבריה של כב' השופטת א' פרוקצ'יה:

“בעשורים האחרונים, התפתחו תורות חברתיות, כלכליות ומשפטיות המבקשות ליצור סינתיזה בין גורמי היעילות והתועלת של הפרט ושל התאגיד העיסקי, לבין ערכי האתיקה והמוסר ביחסים בין בני אדם כפרטים וכתאגידים, ובינם לבין השלטון. עקרונות של צדק והגינות מהווים כיום חלק אינטגרלי מהמשפט הפרטי, וניטעו עמוק בדיני החוזים ובדיני התאגידים כאחד.”¹⁰

בחוק החברות החדש ניתן משקל לצורך באסדרת החברה הציבורית על רקע “בעיית הנציג”, קרי, ההפרדה בין הניהול לבעלות.¹¹ בתחום האכיפה, זכויות תביעה של בעלי מניות הוסדרו באמצעות תובענות ייצוגיות ונגזרות. ההנחה העומדת ביסוד החוק היא כי אם נגרם נזק במסגרת התנהלותה של החברה הפרטית או הציבורית, על בעלי המניות לפעול בכלים של אכיפה פרטית, אשר תוביל לקביעות שיפוטיות באשר לנורמות התנהגות רצויות. מתוך 33 התיקונים שבוצעו בחוק לאורך השנים, ניתן למנות כמה תיקונים משמעותיים, בהם תיקון מס' 3, שהתייחס להרמת מסך, לדרכי ההצבעה באספה הכללית, לחובות בעלי השליטה ובעלי הכוח, לתביעה נגזרת, להצעות רכש ולמינוי דירקטורים והכשרתם;¹² תיקון מס' 4, שעסק בתובענות ייצוגיות; תיקון מס' 6, שעיגן הוראות חוק באשר לחברה לתועלת הציבור; תיקון נוסף הוא תיקון מס' 8; שאימץ את המלצות דו"ח ועדת גושן אשר דנה בנושא

7 אהרן ברק מבחר כתבים ב 1549 (2000).
8 דידי לחמן-מסר ורוני טלמור “1999 – חוק החברות התשנ”ט – חוק ישראלי – אז והיום” משרד המשפטים (2019) www.gov.il/he/Departments/publications/reports/roots_1999_2
9 עלי בוקשפן “אחריות חברתית תאגידית וביטוייה במשפט” תאגידים ז(1) 1, 1 (2009).
10 ע”א 4263/04 קיבוץ משמר העמק נ’ עו”ד טומי מנור, מפרק אפרוחי הצפון בע”מ, פ”ד סג(1) 548, פס’ 11 לפסק דינה של השופטת פרוקצ’יה (2009).
11 לחמן-מסר וטלמור, לעיל ה”ש 8.
12 גרוס, לעיל ה”ש 2, בעמ’ 57.

הממשל התאגידי; מאוחר יותר תיקון מס' 16 ותיקון מס' 17 אימצו הנחיות לממשל תאגידי יעיל;¹³ תיקון מס' 19 עיגן את המבחן הפסיקטי "מבחן האינטרסים", לפיו כאשר קיימים בעלי מניות להם אינטרסים שונים, על החברה לקיים אספות סוג;¹⁴ ותיקון מס' 22 היה חלק מחקיקת החוק לקידום התחרות ולצמצום הריכוזיות, התשע"ד–2014 ונגע לעסקאות על בעלי עניין ולמינוי דירקטורים חיצוניים מקרב המיעוט.¹⁵

בחברת זו ביקשנו, כמיטב היכולת, לבחון ולהעמיד בסימן שאלה הנחות יסוד של חוק החברות, בחלוף עשרים שנים מחקיקתו, וכן להצביע על שינויים שלאורם ניתן ורצוי לבחון את החוק מחדש. החוברת מרכזת ניסיונות להציע הסתכלות שונה ועדכנית בנוגע לחובות האורגניים בחברה ולחובות של גופים מוסדיים, אשר הפכו לשחקנים משמעותיים בעולם התאגידי, וכן עולה ממנה הצורך בחשיבה על תכלית החברה, בדגש על כך שהתמקדות בהשאת רווחים גרידא אינה הולמת את העידן המודרני.

את החוברת פותח ריאיון עם המשנה ליועץ המשפטי לממשלה לשעבר, דידי (דוידה) לחמן-מסר, שליוותה את תהליכי החקיקה של חוק החברות ואת הדיונים על הצעות החוק בכנסת, בו נבחנות סוגיות שעמדו לנגד עיני המחוקק לפני עשרים שנים. בין היתר, לחמן-מסר מציבה סימני שאלה מעל תזת האכיפה הפרטית, המונחת ביסודו של החוק, ומעל המנגנונים שנועדו למזער את בעיית הנציג, כגון מנגנון הדירקטור החיצוני.

המאמר הראשון בחוברת הוא של אוריאל פרוקצ'יה, אשר היה ממנסחי טיוטת חוק החברות בשנת 1982. במאמרו מציג פרוקצ'יה הנחות יסוד אשר ליוו את הליך החקיקה, עמדו במבחן הזמן וראויות להישאר בעיניו, ביניהן הבחירה בחברה הציבורית כמושא של חוק החברות ותפקידיהם היחסיים של האסדרה ושל השוק בעיצוב תכניו. לעומת זאת, לדעתו, הנחת היסוד העוסקת בחתירה להרמוניה חקיקתית ושילובו של חוק החברות בתוך המארג המשפטי הכללי במדינה קרסה ופחות משכנעת; והנחת היסוד שיש לצמצם את שיקול הדעת השיפוטי לטובת הביטחון המשפטי הטמון בכללים קבועים מצדיקה לדעתו של הכותב עיון מחודש.

שני המאמרים העוקבים עוסקים באורגנים חשובים בחברה: הדירקטוריון והאספה הכללית. מיכל אגמון-גונן דנה בקידום שוויון לנשים בדירקטוריון. חוסר השוויון המובנה בין גברים לנשים אינו נחלתן של חברות עסקיות גרידא. הוא קיים בכל תחומי החיים ברוב מדינות העולם. במאמרה, אגמון-גונן בוחנת את השוויון בהקשר לחובותיהם של המשקיעים המוסדיים. המשקיעים המוסדיים מחזיקים במרבית החסכונות וההשקעות של הציבור הרחב והם מחויבים בניהול ההשקעה לטווח ארוך תוך שקלול תשואה מול סיכון. כוחם הכלכלי של המשקיעים המוסדיים ומומחיותם בשוק ההון מחייבים אותם לשקול שיקולי אחריות חברתית, ובתוך כך שאיפה לקידום נשים כחברות בדירקטוריון של החברות בהן הם משקיעים. המאמר

13 שם, בעמ' 58–59.

14 שם, בעמ' 63.

15 שם, בעמ' 65.

מציע להכיר בחובת המשקיעים המוסדיים לפעול למען קידום נשים בחברות דירקטוריון אם על ידי אימוץ מדיניות השקעה מתאימה, ואם על ידי פעולות למען קידום מטרה זו בחברות בהן הם משקיעים.

עידו באום ועדי ארן עוסקים בתפיסה לפיה יש למשקיעים המוסדיים חובה לפעול לחיזוק הממשל התאגידי היעיל בחברות הציבוריות בהן הם משקיעים. המחקר בוחן את חובת השקיפות המוטלת על הגופים המוסדיים הן באשר למדיניות ההצבעה שלהם באספה הכללית והן באשר לנתוני ההצבעה. נתוני המחקר מצביעים על כך שרמת השקיפות אינה משייכת רצון. יתרה מזו, קיים חוסר אחידות באופן הדיווח ובאופן הנגשת המידע לציבור. באום וארן ממליצים לגורמי הפיקוח האמונים על שוק ההון לחדד את אופן הנגשת נתוני ההצבעות של בעלי המניות ולהגביר את האכיפה על חובת הדיווח של הגופים המוסדיים באספה הכללית. שלושת המאמרים הבאים עוסקים בתכלית החברה. המאמר של **עלי בוקשפן** בוחן את התמורות שחלו בשאלת תכלית החברה בראי חוק החברות הישראלי ובראי פסק הדין *Dodge v. Ford*, אשר עוסק בשאלת תכלית החברה ובהיקף שיקול הדעת וחובות נושאי המשרה. המאמר מראה כי חלו שינויים במקומה ובתפקידה של החברה העסקית – מהתמקדות בהשאת רווחי בעלי המניות, לגוף המשלב את ענייניהם של בעלי העניין השונים הקשורים בפעילות החברה (Company) בחברה (Society). לכן, בוקשפן קורא להחלפת המילה "וניתן" במילה "ויש" "להביא בחשבון במסגרת שיקולים אלה, בין השאר, את ענייניהם של נושיה, עובדיה ואת ענינו של הציבור..." במסגרת סעיף 11(א) לחוק החברות העוסק בתכליתה של החברה. בכך תותאם תכליתה הכלכלית של החברה לזיקה החברתית (Society) בה היא פועלת, ויהיה בכך צעד לקראת קיומה של כלכלה בת-קיימה.

בהקשר דומה, רונית דוניץ-קידר ועופר סיטבון עוסקים במתח בין התכלית הכלכלית של החברה לבין התכליות החברתיות שלה. מאז חקיקתו של סעיף 11 לחוק החברות, התשנ"ט–1999 ועד היום, בחלוף שני עשורים, כמעט שלא נעשה בסעיף שימוש על ידי בתי המשפט או תובעים פוטנציאליים. המציאות הנוכחית מצריכה מחשבה מחודשת על נוסחו של הסעיף ככזה המביא בחשבון מעבר של מרכז הכובד מתכלית החברה לאחריותה. פרשנות רחבה של סעיף 11 לחוק החברות תאפשר לבעלי עניין שונים אשר נפגעו מפעילות החברה לראות בסעיף מקור לזכויותיהם. הכותבים קוראים להמיר את שיח התכלית בשיח של אחריות, כלומר, יש לקרוא את עקרון האחריות, כעיקרון משפטי, לתוך דיני החברות בכלל, ולתוך סעיף 11 לחוק החברות בפרט.

מאמרו של איל בן זקן מתמקד בתכלית החברה בהתבסס על ההשוואה בין חוק החברות, התשנ"ט–1999 לבין חוק חדלות פירעון ושיקום כלכלי, התשע"ח–2018. בן זקן מציע "מודל קיימות החברה" לפיו יש להבחין בין חדלות פירעון פורמלית לחדלות פירעון מוחלטת. חדלות פירעון פורמלית היא ההכרזה על ידי בית המשפט שהחברה היא חדלת פירעון ושהוראותיו של חוק חדלות פירעון חלות בעניינה. לעומתה, חדלות פירעון מוחלטת מייצגת את הנקודה הנקבעת על ידי פרמטרים משפטיים וכלכליים שלאחריה לא ניתן לשקם את החברה. המאמר מפרט עוד את הקשר בין "מודל קיימות החברה" לבין המטרות וההוראות של חוק חדלות פירעון.

מאמרם של אסף חמדני וקובי קסטיאל מעלה לדיון את שאלת שיתופי הפעולה בין גופים מוסדיים בחברות בהן מבנה בעלות מבוזר. בחברות בהן הבעלות מבוזרת, עולה החשש כי תיאום בין הגופים המוסדיים ייחשב "החזקה משותפת" העולה כדי "שליטה" – מה שיביא להפרת האיסור המוטל על הגופים המוסדיים בנוגע לשליטה בחברות. כותבי המאמר גורסים שעליית כוחם של הגופים המוסדיים והמעורבות הגוברת שלהם במינוי דירקטורים מתדדות את הצורך בקביעת קו גבול – בין אקטיביזם מוסדי לבין שליטה. הכותבים מציעים כיצד להסדיר את שיתופי הפעולה כך שתועלתם תעלה על נזקם.

דב סולומון ואופיר ויצמן עוסקים בחובות האמונים, חובות הזהירות ושיקול הדעת העסקי של גופים מוסדיים. הגופים המוסדיים האחראים לניהול כספי הציבור המופקדים בחברות הביטוח, קופות הגמל, קרנות הפנסיה, קרנות ההשתלמות וקרנות הנאמנות ממלאים תפקיד מרכזי וחשוב בשוקי ההון. על הגופים המוסדיים מוטלות חובות שונות, ביניהן חובת האמונים, לפיה קיים איסור להעדיף עניין ושיקול אישי על פני טובת הציבור; וחובת הזהירות, המתייחסת לנקיטת צעדים סבירים לצורך שמירה על נכסי הציבור. מטרת המאמר היא לבחון מהו המשטר המשפטי היעיל להטלת אחריות על הגופים המוסדיים כלפי ציבור החוסכים. הכותבים גורסים כי נושאי המשרה בגופים המוסדיים הפועלים בגדר הרגולציה הפנסיונית, בהיעדר ניגוד עניינים, בתום לב ובאופן מיועד, ייהנו מחזקת התקינות. בנסיבות אלה יתבקש בית המשפט לרכך את עוצמת הביקורת השיפוטית, להימנע מבחינה מהותית של תוכן החלטות ולהגבילה לבחינה פרוצדורלית של נאותות הליך קבלת ההחלטה.

ערן רוזמן במאמרו מציג שלוש תכליות למושגים "החזקה" ו"רכישה" בחוק החברות, זאת בהתבסס על שלוש זכויות הנובעות ממניות – החזקה בזכויות הוניות, שליטה בכוח ההצבעה ושליטה בכוח לבצע עסקאות במניות. המאמר בוחן את ההשלכה של סיווג לאחת משלוש הקטגוריות על פרשנות המושגים. למשל, הזכויות הוניות באות לידי ביטוי כאשר בעל מניות מנוע מלהשתתף בקבלת החלטות בחברה בשל החזקותיו בשיעור מסוים בחברה אחרת. כאשר עסקינן בהצעת רכש מיוחדת, ההסדר מערב שתי תכליות שונות לשימוש במונחי "החזקה" ו"רכישה", והקושי מתעורר כשמתיימות הנסיבות הנוגעות לאחת התכליות בלבד. במצבים בהם מיושמות טכניקות פיננסיות מסוג Decoupling – המאפשרות הפרדה בין כוח ההצבעה לבין האינטרס הרכושי – עולה אתגר פרשני באשר למושגים "החזקה" ו"רכישה", אשר יבקש להתייחס לנסיבות בהן מתבצע השימוש בטכניקות אלה. הקושי בהקשר זה נוגע תחילה לעובדה שההפרדה אינה בהכרח גלויה לעין בדיווחים הפומביים על החזקות, ממשיך בבעיות מדידה באשר לחישוב האינטרס הרלוונטי ומסתיים בעובדה שהאינטרס הרכושי יכול להיווצר אף ללא כל השקעה של מי מהצדדים במניות החברה הרלוונטית.

את החוברת חותמת ביקורת ספרים של אודליה מינס על ספרו של יוסי רחמים אחריות תאגידים כלפי ציבור העובדים. הספר מתמקד בתכלית החברה במובנה הרחב: לא עוד השאת רווחים גרידא, אלא התמקדות באחריות החברה במובן הרחב יותר. הספר מציף את השפעתם של המעגלים השונים על החברה – שיח שהופך חשוב יותר ויותר בעולם המודרני המתפתח, והשפעתה הגוברת של החברה על המשק בכללותו. הכותבת מעלה כמה שאלות שהחשובות שבהן מתייחסות לשאלה אם דיני החברות הם הכלי המתאים להשגת מטרות שאינן כלכליות, במובהק, הנוגעות לזכויות עובדים, או שמא יש להתמקד בתיקון (או שינוי) של דיני העבודה,

לימור זר-גוטמן, עידו באום ואיריס סרווקר

שיתאימו לתמורות שחלו ויספקו הגנה לעובד. שאלה נוספת שמעלה המחברת נוגעת לדרך לתגמול או הענשה של חברות שנוהגות בצורה שאינה ראויה עם נותני התשומות שלהן.

החברת מקבצת בתוכה מחקרים שעברו שיפוט אקדמי ועבודת מערכת יסודית כמקובל בכתב העת המשפט. החברת יוצאת לאור הודות לתמיכת מרכז חת לחקר התחרות והרגולציה, ועל כך תודתנו העמוקה. אנו שמחים להודות לכל מי שעבד והשקיע כדי שחברת זו תראה אור. תודה ראשונה לכל כותבות וכותבי המאמרים, שזיכו אותנו במחקרים חדשניים ופורצי דרך. תודה מיוחדת לשופטים האנונימיים. תודה לעורכות המשנה – שהם מכבדשכפיר, רולא חליחל וליאור אלונה גולדמן – על תרומתן החשובה לחברת זו. תודה גם לחברי מערכת כתב העת המשפט הנמנים על הסטודנטים המצטיינים של בית הספר למשפטים ע"ש חיים שטריקס, אשר עבודתם המאומצת והיסודית תרמה והשביחה כל מאמר ומאמר. תודה לעורכת הלשונית דבורית הרכבי. תודה גם לעוזרת המשפטית של מרכז חת לחקר התחרות והרגולציה, עו"ד ענבר גוטליב ריבקיין.

לקוראים/ות נאחל קריאה מעניינת ומחכימה.